

NP

RU

บทที่ 7

เทวดา และ พิธีกรรม

ทางศาสนาฮินดู

ประมาณปี พ.ศ.2012 อินเดียนได้มีศาสนาใหม่เพิ่มขึ้นมาและเป็นที่รู้จักกันดีในนามของศาสนาซิกข์ มีพระศาสดาพระองค์แรกพระนามว่า กุรุนานั๊ก กุรุนานั๊กก็ได้ตั้งศาสนาซิกข์ขึ้น โดยท่านไม่ยอมรับพระเจ้าที่มีจำนวนมากมายและระบบบรรณะตามทัศนะของศาสนาฮินดู การให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อสิ่งมีชีวิตตามทัศนะของศาสนาเชน และ การปฏิเสธโลกตามทัศนะของพุทธศาสนา รวมทั้งปฏิเสธหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม

NP

RU

เทศกาลละพริกรรม ของศาสนาซิกข์

ชาวซิกข์ร่วมอาบน้ำเพื่อแสดงความระลึกถึงพระศาสดา

NP

RU

เทศกาลละพริกรรม ของศาสนาซิกข์

บิดานำบุตรมาอาบน้ำเพื่อสอนวิถีแห่งซิกข์

การรับผิดชอบต่อการกล้าปฏิเสธหลักคำสอน
ต่างๆของคุรุนานักนี่ยังเป็นข้อที่ยังสับสนอยู่ว่าท่าน
ได้รับการ โต้ตอบจากศาสนาที่ท่านไปขัดแย้งอย่างไร
บ้าง แต่ความสำเร็จในการประดิษฐ์ศาสนาซิกข์ทำ
ให้สร้างศัตธูมากมาย โดยเฉพาะจากผู้นำของราชวงศ์
โมกุล ซึ่งก็ได้มีการ โจมตีสาวกของคุรุนานัก

NP

RU

เทศกาลและพิธีกรรม ของศาสนาซิกข์

ชาวซิกข์ลงไปแช่น้ำ
และสวดมนต์ในสระน้ำ
ศักดิ์สิทธิ์ ศาสนิกชนชาว
ซิกข์จำนวนมากเดินเข้าไป
สวดมนต์ และสักการะ
คัมภีร์คุรุ ครันถ์สาหิพ ใน
วิหารทองคำอันศักดิ์สิทธิ์

เทศกาลของชาวซิกข์

เทศกาลที่ชาวซิกข์เฉลิมฉลองคือเทศกาลที่เป็นวันสำคัญแห่งชีวิตของบรรดาคุรุและเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของชาวซิกข์ เช่น การเฉลิมฉลองให้แก่การยอมพลีชีวิตของคุรุอาร์ยันเทพและคุรุเทม บาฮาคุร์ ขณะเดียวกันก็มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของคุรุนานัคและคุรุโกบিনด์ ซิงห์ โปสาจะจะเป็นเดือนแรกของปีใหม่ของชาวซิกข์

วันสำคัญทางศาสนาซิกข์

1. วันประสูติพระศาสดาคูรุโควินท์สิงห์ วันที่ 5 มกราคม
ชาวซิกข์จะเฉลิมฉลองเป็นวันคล้ายวันประสูติของพระศาสดาคูรุโค
วินท์สิงห์ (พระศาสดาพระองค์ที่ 10 แห่งศาสนาซิกข์) พระองค์
ประสูติเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2209 ณ เมืองปัตนาซาฮิบในแคว้น
บิฮาร์ ประเทศอินเดีย
2. วันที่ 13-14 เมษายน “วันวิสาขี” เป็นวันที่พระศาสดาคูรุโค
วินท์สิงห์ทรงสถาปนาประชาคมซิกข์ (คาลซา) ในปี พ.ศ. 2242 เป็น
ครั้งแรก และได้ทรงประทานศาสนสัญลักษณ์ “5ก” เป็นศาสน
สัญลักษณ์ประจำกายของซิกข์ศาสนิกชน

วันสำคัญทางศาสนาฮินดู (ต่อ)

3. วันที่ 16 มิถุนายน เป็นวันคล้ายวันสละชีพเพื่อพิทักษ์ธรรมของพระศาสดาคูรูอรยันเดว พระศาสดาพระองค์ที่ 5 แห่งศาสนาฮินดูในปี พ.ศ. 2149 และปีนี้ครบรอบ 400 ปี ของการรำลึกถึงวันนี้ ชาวฮินดูในประเทศไทยและทั่วโลกจะมีการรำลึกเฉลิมฉลองเป็นการพิเศษ

4. วันที่ 1 กันยายน วันปฐมปรากฏของพระมหาคัมภีร์ศรีศรีคุรุครันถ์ซาฮิบ ซึ่งรวบรวมโดยพระศาสดา คูรูอรยันเดว ในปีพ.ศ. 2147 และได้ทรงอัญเชิญมาปรากฏในศรีฮัรมันดिरซาฮิบ เมืองอมฤตสระ

วันสำคัญทางศาสนาซิกข์ (ต่อ)

5. วันที่ 20 ตุลาคม เป็นวันที่พระศาสดาคุรุโควินท์สิงห์ พระศาสดาพระองค์ที่สิบได้ทรงสถาปนาพระมหาคัมภีร์ศิริคุรุ ครันถ์ซาฮิบเป็นพระศาสดานิรันดร์กาลแห่งศาสนาซิกข์สืบทอด ต่อจากพระองค์

6. วันที่ 21 พฤศจิกายน (ตรงกับวันขึ้นสิบห้าค่ำเดือนสิบสอง) เป็นวันคล้ายวันประสูติของพระปฐมศาสดาคุรุนานักเทพ เมื่อปี พ.ศ. 2012 ชาวซิกข์ในกรุงเทพฯ

พิธีกรรมสำคัญของศาสนาซิกข์

พิธีกรรมสำคัญ ที่ชาวซิกข์ทุกคนควรประพฤติปฏิบัติ
มีอยู่ 5 พิธี ดังนี้

1. พิธีปาหุล
2. พิธีรับน้ำอมฤต
3. ประเพณีการเล่นดนตรีสวรรค์
4. ประเพณีการ โฟกคีรยะ
5. ประเพณีครัวทาน

NP

RU

เทศกาลละพิธีกรรม ของศาสนาซิกข์

ศาสนาซิกข์ไม่มีนักบวชหรือพร: มีแต่ผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
ประจำวันเรียกว่า ดรินธี, เรียกศาสนาจารย์ผู้ทำหน้าที่สวดภาวนา
ว่า รามิ และเรียกสังคีตอาจารย์ผู้ทำหน้าที่ร้องบทสวดว่า กิรตนิ

NP

RU

เทศกาลละพิธีกรรม ของศาสนาซิกข์

ศาสนาจารย์ผู้ทำหน้าที่อ่านพระคัมภีร์เรียกว่า ปาธี ในภาพกำลัง
อ่านพระคัมภีร์ซึ่งมีผ้าคลุมหรือจันได้อาปติไว้ พระมหาคัมภีร์ถูก
ประดิษฐานบนแท่นที่ทำด้วยยามี, ทองดำ, หินอ่อน เรียกว่า ปาลที

NP

RU

เทศกาลละพรีกรรม ของศาสนาซิกข์

พิธีเวียนเศียรพระมหาตมกัร

1. พธิปาหุล

พธิปาหุล คือ พธิล้งบป เมื่อเสร็จพธิแล้วก็จะรับเอา "ก"
ทั้ง 5 ประการ ดังนี้

1) เกศ	ได้แก่	การไม่ตัดผม
2) กังฆา	ได้แก่	หวีขนาดเล็ก
3) กฉา	ได้แก่	กางเกงขาสั้น
4) กรา	ได้แก่	กำไลมือทำด้วยเหล็ก
5) กิรปาน	ได้แก่	ดาบ

ผู้ทำพธิล้งบปแล้วจะได้นามว่า "สิงห์"

ต่อท้ายชื่อเหมือนกันหมดทุกคน

NP

RU

เทศกาลละพริกรรม ของศาสนาซิกข์

ชาวซิกข์ไม่ว่าเด็กเล็กหรือผู้ใหญ่จะต้องรักษาไว้ซึ่งผม ขนาดตราให้
ส:วาดเรียบร้อยเสมอ

2. พิธีรับน้ำอมฤต (Baptism) (หรือ รับน้ำอมฤตสังสการ)

พิธีรับน้ำอมฤต หรือ อมฤตสังสการ ชาวซิกข์จะต้องเข้าพิธีรับน้ำอมฤตเพื่อแสดงความเป็นซิกข์ที่ดี และเป็นการรับคนเข้าในศาสนา พิธีนี้ได้เริ่มเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบในสมัยของศาสดาคุรุ โควินทสิงห์ โดยมีบุคคลผู้เป็นที่รักของพระเจ้า เป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกแล้วว่า เป็นผู้มียุคุณธรรมสูง รู้เรื่องราวในศาสนาเป็นอย่างดี เรียกว่า ปัญจปิยะ จำนวน 5 คน เป็นผู้ทำพิธีกรรม โดยนั่งเรียงเป็นแถวหันหน้าไปทางคุรุศาสดา (ในสมัยที่ยังมีศาสดาอยู่) แต่ปัจจุบัน บุคคลผู้ทำพิธีกรรมต้องนั่งหันหน้าไปทางพระคัมภีร์ครันถ์สาหิบ

3. ประเพณีการเล่นดนตรีสวรค์ (Kirtan)

ประเพณีนี้เป็นแบบอย่างหนึ่งของการแสดงออกซึ่งความเคารพในพระผู้เป็นเจ้า ชาวซิกข์นิยมสวดมนต์พร้อมกับมีดนตรีบรรเลงประกอบ และถือกันว่าเป็นดนตรีสวรค์ที่จะช่วยให้ผู้สวดได้มีจิตแนบแน่นกับพระผู้เป็นเจ้าได้รวดเร็วและดีขึ้น เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงมีลักษณะเหมือนหีบสี่เหลี่ยม ซึ่งอาจเรียกว่า "หีบเพลง"

4. ประเพณีการโพกศีรษะ (Turban หรือ Dastar)

ชาวซิกข์มีลักษณะการแต่งกายแตกต่างจากชนกลุ่มอื่นในอินเดีย จากการโพกผ้าบนศีรษะ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแต่งกายได้ก่อกำเนิดมาโดยศาสดาคุรุนานักผ้าโพกศีรษะเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของนักบุญและนักปราชญ์ทั้งหลาย ผ้าโพกศีรษะเรียกว่า ดัสตาร์ (Dastar) ในภาษาปัญจาบ โดยทั่วไปจะมีความยาว 4.5 เมตร หรือ 5 หลา มีความกว้างประมาณ 1.25 เมตร ผ้าที่ใช้นิยมผ้าฝ้ายเนื้อบาง แต่บางคนอาจจะใช้ผ้าฝ้ายเนื้อหนาก็ได้ หรืออาจจะใช้ความยาวถึง 7 เมตร

5. ประเพณีครัวทาน (Free Kitchen)

ประเพณีนี้เป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติทางศาสนาที่ชาวซิกข์เรียกว่าปันกัต(Pangat) หรือ ลังการ์ (Langar) ซึ่งหมายถึงครัวทานหรือครัวสาธารณะที่เปิดให้คนทั่วไปได้รับประทานอาหารร่วมกันไม่ว่าจะมีวรรณะใด เพศใด หรือชาติใดก็ตาม ทุกคนย่อมได้รับการปฏิบัติที่เหมือนและเท่าเทียมกัน ประเพณีทางศาสนานี้เริ่มมาตั้งแต่สมัยของคุรุนานักที่เป็นปฐมศาสนา และทำสืบต่อกันมาในสมัยของศาสดาคุรุองค์ที่ 3 ศาสดาคุรุอมรทาส จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

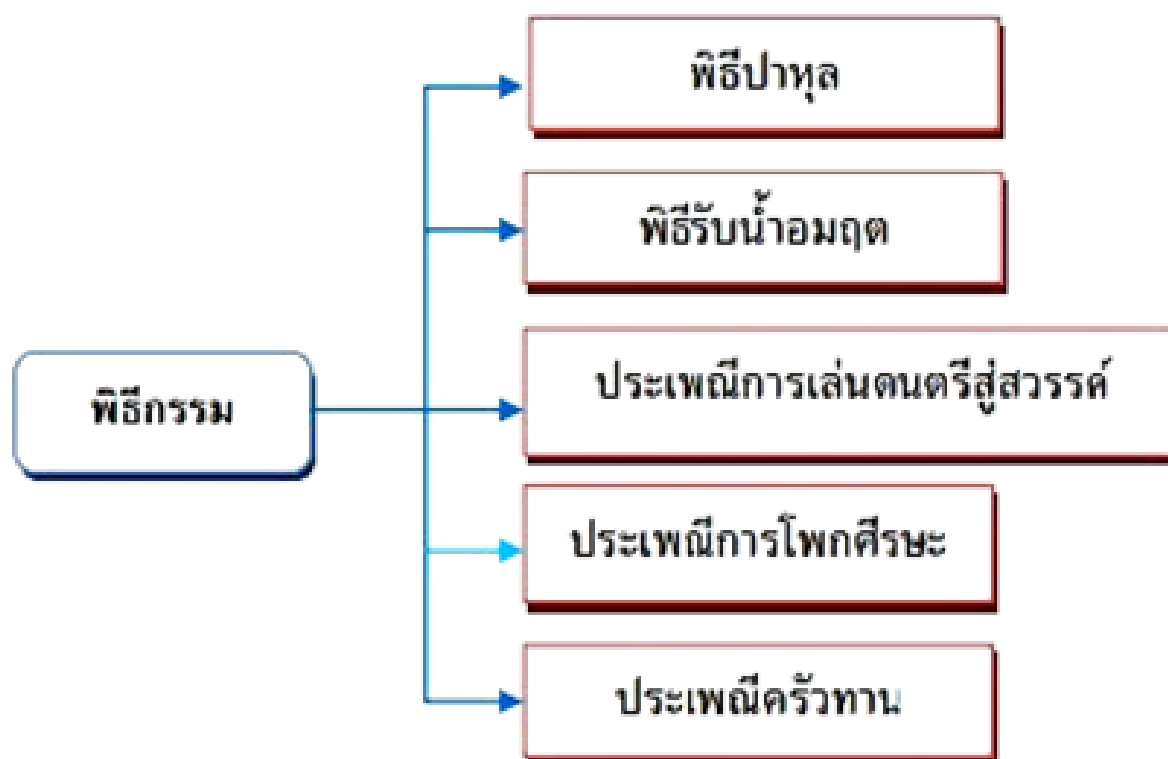
NP

RU

เทศกาลละพิธีกรรม ของศาสนาฮินดู

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปเป็นแผนภูมิ เพื่อความเข้าใจง่ายดังนี้

NP

RU

สรุป

ศาสนาซิกข์ได้ช่วยเหลือหลอมจิตใจชาวซิกข์ไม่ว่าอยู่ในประเทศ
อินเดียหรือต่างประเทศ ให้มีลักษณะอย่างเดียวกัน คือ ขยันหมั่นเพียร
ประหยัด ซื่อสัตย์ กล้าหาญ อดทน และเป็นนักรบ อย่างเช่นใน
ประเทศอินเดียประชาชนที่เป็นซิกข์มีน้อยนิด คือประมาณ 2% แต่ชาว
ซิกข์ก็ได้ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศอินเดียยิ่งกว่าประชากรส่วนใหญ่
เสียอีก เช่น ชาวซิกข์เป็นเกษตรกรชั้นนำ ของประเทศ สามารถผลิต
ผลิตผลทางเกษตรกรรมได้อย่างมากมาย เพราะฉลาดในการนำ
วิทยาการใหม่ๆ มาใช้ ชาวซิกข์มีความอดทน ซื่อสัตย์สุจริต จะ
ประกอบอาชีพอะไรก็สามารถทำให้เจริญก้าวหน้าเป็นปึกแผ่น เป็นที่
น่าเชื่อถือ

NP

RU

